

Түркологияны терен ахтарывчусу эди | 11.11.2016 11:28

Ж.М. Хангишиев тувгъанлы 80 йыл тамамланды

Къумукъланы уллу алими, филология илмуланы доктору, профессор Жангиши Магъамматович Тёбен Къазанышда муаллим ва язывчу Хангиши Магъамматны (Магъаммат Хангишиев) агълюсюнде тувгъан. Юрт школаны лап яхшы къыйматлагъа битип, Дагъыстан пачалыкъ университетни филология факультетине охума тюшген. Студент йылларындан тутуп да Жангиши къумукъ тилни теренден уйренмеге башлай, ону тюрк тиллени ахтарывгъа бакъгъан иштагъылыгъы арта. 1959-нчу йылда эсгерилген факультетни орус-дагъыстан бёлюгюн битдиргенде ону Дагъыстан тиллени кафедрасына ишге ала. Шо йыл Жангиши Азербайжан университетни аспирантурасына тюше. Мунда ол азербайжан тилни де мекенли уйрене.

Аспирантураны битген сонг, яш алим оъзюню ишине къайта. 1965-нчи йылда «Причастие в кумыкском языке» деген кандидатлыкъ диссертациясын якълай. Университетде къумукъ тилден дарс бере туруп, Жангиши Магъамматович илму ишин давам эте, хыйлы илму ишлер язып чыгъара, студентлелеге тюрк тиллени гъакъында айры курслар охуй. Алим къумукъ тилни морфологиясын теренден ахтара ва язылып чыкъгъан илму ишлерини жыйымына гёре 1998 -нчи йылда докторлукъ диссертациясын якълай.

Ол 50-ден де артыкъ илму ишлени автору гысапда белгили, шоланы арасында дёрт монографиясы, студентлер учун охув пособиелер де бар. Эсгерсек: «Причастие в кумыкском языке» (1985), «Тюркология» (1987 - къумукъ тилде), «Къумукъ тилни диалектологиясы» (1989), «Именные формы глагола в кумыкском языке...», «Къумукъ тил (морфология)» (1996) ва ш.б.

Гёрюнүп турагъанда йимик, алим оъзюню аслу ишлерин къумукъ тилде язгъан: тили ачыкъ, охугъан гъар кимге де англавлу. Муну терен маънасы бар. Ана тилни сакълав, ону оъсдюров, айрокъда илму якъдан, алимни алдында токътагъан лап да аслу масъалаланы бириси эди.

Кёп санавда халқара, Бютюнрессия ва республика илму конференцияланы ортакъчысы Жангиши Магъамматович Дагыстандан тышда да түркологияны терендөн ахтарывчусу гысапда белгили. Ону Көзан, Бакю, Уфа, Истанбул шағыларларда да бек таный, абур эте эди. Ол түркологияны ахтара туруп, түрк, азербайжан тиллерден къайры, ногъай, татар тиллени де таза биле эди. Тилге, сөзге усталыгъы, гъаваслыгъы къумукъ авуз яратывчулугъун, тилни тарихин, маданиятны, шаирлени хыйлы асарларын гёнгюндөн билегени, айрокъда Йырчы Көзакъыны асарларын, ону терен пагъмусуна шағылтыкъ эте эди.

Ж.М.Хангишиев янгыз тил алим, профессор гысапда тюгюл, белгили мualлим, методист, педагог гысапда да белгили. Бүгүн бизин илмуда ишлейген алимлени, школаларда ана тилден дарс береген мualлимлени де мualлими гысапда танылгъан. Шоланы арасында филология илмұланы докторлары, профессорлар А.Гәажиев, З.Ақавов, С.Акъбиев, Н.Гәажиагъматов, М.Гүсейнов, А.Ақамов ва оyzелери бар.

Къумукъ школалар учун язылгъан охув китаплары, түрлю пособиeler ону гъар якъдан да яратывчулукъ бажарывлукъларын исбат эте. «Азбука», «Букварь», «2 -нчи клас учун къумукъ тил», «6–7 -нчи класлар учун къумукъ тил», «Педколлежлер учун дарслыкъ» деген китаплары булан къумукъ яшлар ана тилин уйрене. Шо китапланы автору гысапда оланы сан янын яхшылашдырмакъ учун гъар йыл ойткерилген мualлимлени билимлерин оысдюрөв курсларда ортакъчылыкъ этип де иш гёрген.

Къайсы адамны да гъакъында сёйлейгенде ону къылыгъын, хасиятларын, ич дюньясын суратламай болмайсан. «Жангиши нечик адам эди?» – деген суалгъа бир-эки сёз булан жавап берип болмай. Шогъар ону, студент йылларындан тутуп, яшавуну ахырына ерли къурдашлыкъдан айрылмагъан белгили алим, филология илмұланы доктору, профессор А.Г. Гүлмагъамматовнұ сёзлери булан жавап бермеге сюемен: «Жангиши сёзүнде табылагъан, илиякълы, таза юрекли, чомарт, чыдамлы, оyzюн борчлу тутагъан, йымышакъ, мекенли патриот ругълу, рагымулу , алышынмайгъан адам эди. Бу хасиятлар оғыар Аллагъдан берилген эди. Муну бу хасиятлары бары да адамлагъа белгили эди буса да, ону адамларда аз ёлугъагъан бурай бир хасияты да бар эди: Жангиши ювукъ адамларыны ва ювукъ болмагъанланы да онгсуз, терс ишлерин гечип бола эди».

Жангиши-муаллимни гъакъында айтагъанда, мен оyzюмню де къошмасам, сёз толу болмас. Биз мени студент заманымдан берли ювукълашгъанбыз. Бара-бара туруп шо ювукълукъ агъа-инини арасындағы къардашлыкъ үйимик болду (сонгъя таба къумукъ адатлагъа гёре о мени ини этди). О мени гъар не якъдан да тамаша эте эди: түрлю тармакълардан билимлери, таза къумукъча сёйлейгени, асиллиги, иссилиги, яшгъа – яш, уллугъа – уллу хасияты, осаллыкъны сюймейгенлиги... Магъа эсделик гысапда берилген китапларында «инишим» деп тюгюл эссе язылмагъан. Мени илмугъа гелтирген де Жангиши эди, ана тилден автор гысапда китаплагъа къошгъан да ол эди (бизин бирче язылгъан төгъуз китабыбыз бар).

Яшавдан гетгенче уьч-дёрт ай алда оyzюмню гъакъында кёп сёйлейген болду. Айып этсем де: «Сен мени къабургъа салажакъсан», – дейген болду, шолай васият да этди (магъа шо васиятны күтмеге тюшдю, Аллагъа рагымат этсин!). 65 йыл яшап, дюньядан гетди. Къумукъ тилде «Ана тил – алтын ачгъыч» деп яшлар учун пособие чыгъарып, ону эсделигине багъышладым.

Арабыздан оyzю гетсе де, ону язгъан китаплары къалгъан. Бүгүн «къумукъ тил» деген англав Жангиши Магъамматовични аты булан бирикген. Адам, мualлим ва уллу алим Жангиши Хангишиев бизин дайындағы мемлекеттік мектебе ойнап калыпты.

Абдулкерим Сайитов.